

Son Dalga

– HayrettinYazcı · 08 Ekim 2009

Çiçekler deriyorum;bir sarı,bir kırmızı,
Merhem olmaz yarama,içimde dinmez sızı!...

Ne çiçeğin suçu var,ne de bendim günahkar,
Tek suçlu başımıza,zamansız bu yağın kar !...

Bunu anlatamadım,karakışa doydum ben !
Var mıydı,saracak dost,üşürken beden beden...

Bilmezdim ayazını,ben beyaza aldandım,
Buz keserken dörtyanım,asla anlatamadım...

Yüzümü döndüm artık,ben sıcak iklimlere,
Boş yere ne diyetler ödedim ve kimlere ?...

Anlamak kolay değil,taşın sert olduğunu,
Düşmeden anlamazsın,kaç kez vurulduğunu...

Öldürür çoğu zaman,bir insanı bir yara,
Ölmedim,yaşıyorum,attılar arslanlara!...

Her yareye bir çare, vardır yüreğimizde,
Önce kızılıyamet,kopar gözlerimizde!...

Farkına vara vara,düşerken dalgalara,
Düşersin dilden dile,olurken bir maskara!...

Kimse bilmez,güzelim,incinen gönlümüzü,
Önce dost bildiklerin, koparır gülümüzü...

Zifiri karanlıkta,takılmadan ağlara!
Yoruldu dalgalardan,gel çıkalım dağlara...

Son dalgada uyandım,anlayınca gerçeği,
Gün,bugün toplarım,illa da kır çiçeği...

Bakmıyorum rengine,ya sarı,ya kırmızı,
Yeter ki dinsic artık,içimde dinmez sızı!...

Yıldızlar tutar halay,yamaçlara düşer ay,
Karanlığın adı var,artık gerisi kolay...

Aldırmıyor yüreğim,geceye düşen ah'a!
Bir ağacın altında,uyanırken sabaha...